

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. Разград, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанас Д. Христов

при участието на секретаря Диана Здр. Станчева
като разгледа докладваното от Атанас Д. Христов Гражданско дело №
20233300100223 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен от ищеца В. Д. К., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. *****, ул. *****, с настоящ адрес гр. *****, ул. *****, ет.*** ПРОТИВ ответника "Виваком България" ЕАД, ЕИК 831642181, седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1784, р-н Младост, бул. "Цариградско шосе" № 115и, представлявано от Н. С. А., иск с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 2 от ЗЗД във вр. с чл. 82, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. чл. 52 ЗЗД, във вр. чл. 228 ЗЕС, за заплащане на сумата от 500 000 лв. представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди от неизпълнение, изразяващо се в неправомерното едностранно прекратяване от страна на ответника на сключения между страните договор за телекомуникационни услуги № ***** от *****г.

Ищецът твърди, че между страните е сключен договор за телекомуникационни услуги № ***** от *****г. Въз основа на договора ответното дружество се е задължило да предостави на ищеца интернет услуга с отстъпки по оферта „Комбинирай и спести“ за срок от 24 месеца с промоционални месечни абонаменти от 0.50 лв. с ДДС за първия 2 месеца и 12.49 с ДДС за следващите 22 месеца. След заплащане на две поредни абонаментни такси, съгласно офертата, ответното дружество неоснователно прекратило едностранно договора, поради което ищецът изпитал силно притеснение, защото „изгубил връзка със света“, с което му били причинени неимуществени вреди. „Виваком България“ ЕАД използвало нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно: предоставило подвеждаща информация относно условията за сключване и прекратяването

на договора. По този начин търговецът при осъществяване на дейността си увредил интереса на ищеца, в качеството му на потребител, като упражнил нелоялна заблуждаваща търговска практика, която има за резултат вземането на решение, което ищецът не би взел без използването ѝ. Задължението на търговеца е да предостави информацията за услугата, като позволява възприемането ѝ от потребителя (чл. 5 ал.1 от ЗЗП). Поради факта, че не вижда, ищецът не можал да прочете договора, като служителите в търговския обект на „Виваком България“ ЕАД на адреса в гр.Разград, бул. България 34, му обещали да го прочетат на глас, което не сторили. Некоректно му била предоставена информация относно съдържанието на процесния договор. С оглед начина на изготвяне на договора и обстоятелството, а именно: същият се попълва от представител на търговец, а потребител няма възможност да изрази воля и реална възможност да влияе върху съдържанието му, така че не може да се приеме, че е налице индивидуално уговорен „договор“ между страните. Решението на ищеца да подпише така наречения „договор“ с „Виваком България“ ЕАД е формирано с оглед обявената промоция за получаване на отстъпки, а впоследствие дружество предоставило услуга с други параметри. Поради това, че бил въведен в заблуждение при извършването на потребителския си избор и с оглед на правото си на информация, която да бъде вярна по съдържание, а след това едностранното му прекратяване - били причинени неимуществени вреди на ищеца. Неизпълнение на договорното задължение на ответника имало за пряка и непосредствена последица увреждането на изправната страна в правоотношението, каквато безспорно бил ищеца. Вследствие на поведението на ответника в периода м. Февруари 2023 г. до настоящия момент ищецът преживявал тежко невъзможността да ползва договорената услуга. Преживявал силен стрес, несигурност за здравето и живота си като цяло, защото не може да общува с доктора си в САЩ, който прилага експерименталното си лечение върху ищеца, страдащ от заболяване *****, „1*****“, като ищецът е единствен жив негов пациент. Това влияело върху здравословното състояние на ищеца, тъй като е в невъзможност да контактувам с лекаря си и близките си хора, защото за целта се изисква достъп до интернет. Поради неправомерното прекратяване на услугата, на ищеца били причинени неимуществени вреди, изразяващи в изживян стрес, безпокойство за здравето и живота, и други негативни емоционални състояния. Излага подробни съображения. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил е писмен отговор от ответника, чрез пълномощника му адвокат А. Б. С. от ****. Ответникът оспорва изцяло предявения иск по основание и размер. Моли същият да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан. Сочи, че между страните действително е бил сключен сочения от ищеца договор и същия е прекратен от страна на ответника, но прекратяването е било по вина на ищеца - поради неплащане от страна на ищеца на дължимите суми по договора. Излага подробни съображения.

В открито съдебно заседание, при редовност в призоваването, ищецът не се явява. Явява се процесуалния му представител адвокат М. Л. Е. от АК – ****, назначена за повереник на осн. чл. 95, ал.2 ГПК във вр. чл. 23, ал. 2 и ал.3 във вр. с чл. 21, т. 2 във вр. чл. 26, ал.2 във вр. чл. 25, ал.1 ЗПрП. Повереникът поддържа исковата молба и излага подробни съображения. На осн. чл. 149, ал.3 ГПК, представя подробна писмена защита.

В открито съдебно заседание, при редовност в призоваването, за ответника се явява пълномощникът му адвокат А. Б. С. от ***. Поддържа отговора на исковата молба, моли иска да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан. Акцентира, че прекратяването на договора от страна на ответника и непредоставянето на електронните съобщителни услуги на ищеца, предизвикало твърдените от него неимуществени вреди, е в резултат от неизпълнение от страна на ищеца на договорни задължения за заплащане на дължимите месечни абонаменти за услуги. Излага подробни съображения и претендира разноски. На осн. чл. 149, ал.3 ГПК, представя подробна писмена защита.

Съдът като съобрази фактите и доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, възприема от фактическа страна по делото следното:

Между страните е бил сключен договор за телекомуникационни услуги № ***** от *****г., въз основа на който ответника предоставил на ищеца интернет услуга и телевизионна услуга за адрес гр. Разград, ул. ***** за срок от 24 месеца /л.64-67/.

След сключване на договора ответникът е издал следните фактури /л. 113-119/:

1. Фактура № *** от 22.03.2023 г. на стойност 11.99 лв. с ДДС.

Във фактурата са отразени месечни такси за периода от ***** до 21.03.2023 г. и от 22.03.2023 до 21.04.2023 г. (двете промоционални месечни такси в размер на 0.50 лв. за всяка от услугите за първите 2 месеца от срока на договора), както и активационната такса за услугата Mobix S. Крайният срок за заплащане на фактурата е бил до 10.04.2023 г., като сумата е заплатена физически на 04.04.2023 г.

2. Фактура № *** от 22.04.2023 г. на стойност от 24.97 лв. с ДДС

Във фактурата са отразени съответните месечни такси за предоставяните услуги за периода от 22.04.2023 г. до 21.05.2023 г. Промоционалният период за такса от 0.50 лв. за всяка от услугите е изтекъл и съответно услугите са таксувани в пълния им размер, съгласно условията на договора. Крайният срок за плащане на фактурата е бил 09.05.2023 г. Не се спори, че фактурата е платена физически на 17.05.2023 г.

Не се спори, че поради неплащане предоставянето на услугите е ограничено на 16.05.2023 г., като същите са възстановени след плащането на 17.05.2023 г.

3. Фактура № *** от 22.05.2023 г. на стойност от 26.85 лв. с ДДС

Във фактурата са отразени съответните месечни такси за предоставяните услуги за периода 22.05.2023 - 21.06.2023 г. Включена е и такса за възстановяване на спрените по неплащане услуги. Крайният срок за плащане на фактурата е бил 08.06.2023 г. Не се спори, че и към момента не са заплатени сумите по тази фактура.

4. Фактура № *** от 22.06.2023 г. на стойност 51.83 лв. с ДДС.

Във фактурата са включени неплатените задължения от фактура № *****/22.05.2023 (отразени като Баланс от предходни периоди), както и дължимите месечни такси за периода 22.06-21.07.2023 г. в размер на 24.98 лв. с ДДС. Крайният срок за плащане на фактурата е бил 10.07.2023 г. Не се спори, че и към момента не са заплатени сумите по тази фактура.

5. Фактура № *** от 22.07.2023 г. на стойност 76.81 лв. с ДДС.

Във фактурата са включени неплатените задължения от фактура № *****/22.05.2023 и фактура № *****/22.06.2023 (отразени като Баланс от предходни периоди), както и дължимите месечни такси за периода 22.07-21.08.2023 г. в размер на 24.98 лв. с ДДС. Крайният срок за плащане на фактурата е бил 08.08.2023 г. Не се спори, че и към момента не са заплатени сумите по тази фактура.

6. Фактура № *** от 22.09.2023 г. е на стойност 459.08 лв., като в нея са включени:

- неплатените задължения от фактура № *****, фактура № ***, фактура № *****/22.07.2023 в размер на общо 76.81 лв. (отразени като баланс от предходни периоди)

- лихва за забавено плащане в размер на 0.59 лв.

- стойност на невърнато оборудване, неустойки за отстъпки и за тарифен план (отразени като корекции, дарения и услуги от партньори) в размер на 381.68 лв. Не се спори, че и към момента не са заплатени сумите по тази фактура.

Ищецът, който носи доказателствена тежест за установяване факта на плащането, не твърди че е извършвал плащания различни от гореописаните признати от ответника плащания по договора.

Съгласно т. 6.6.1. от Общите условия за предоставяне на услугата MOVIX, срокът за заплащане на дължимите суми е 18 дни от датата на издаване на фактурата за съответния отчетен период.

Съгласно 6.7. от Общите условия: „В случай че Абонатът не е платил за Услугата в 18 дневен срок след определената дата за плащане, Виваком ще спре предоставянето на Услугата на абоната, без да го уведомява за това. При незаплащане на дължимите суми в определените за това срокове, Абонатът дължи лихва за забава в размер на 1/365-та част от 9 процента от размера на неплатените в срок задължения, за всеки един ден закъснение след срока за плащане, до датата на окончателното плащане. Лихвите при забавено плащане на задълженията за плащане на услугите се включват в

издадените първични счетоводни документи на отделен ред преди сумата за плащане.“

Съгласно 8.6.6. от Общите условия: „Прекратяване на Услугата преди изтичане на избора със Заявлението-Договор срок на ползване е допустимо - едностранно, без предизвестие от страна на Виваком при забавяне на плащане от страна на Абоната с повече от 18 дни от определения срок за плащане.“

Няма спор по делото, че услугите по процесния договор са предоставяни в периода 22.02-15.05.2023 г. Поради неплащане от страна на абоната, предоставянето на услугите е ограничено на 16.05.2023 г. и възстановено отново на 17.05.2023 г. След това, отново поради неплащане, на 14.06.2023 г. услугите са ограничени. На 06.09.2023 г. предоставянето на услуги е прекратено окончателно, както ответникът е прекратил едностранно процесния договор именно на осн. т. 8.6.6. от Общите условия /забавяне на плащане от страна на Абоната с повече от 18 дни от определения срок за плащане/.

Видно от справка от НАП, е че ищецът е с прекъснати здравноосигурителни права, като месеците без данни за здравно осигуряване са от м. 12.2018г. до м. 01.2023г. /л.140/.

Видно от справка от НЗОК, е че ищецът няма активна регистрация при общопрактикуващ лекар /л.141/.

Видно от Удостоверение за настоящ адрес от Община Разград, е че ищецът е с настоящ адрес гр. *****, ул. *****, ет.*** /л.91/.

Видно от удостоверение за родствени връзки издадено от Община Разград, е че В. Д. К. е неомъжена, родителите и брат ѝ са починали, като има жива сестра Д. Д. Р., ЕГН *****/л.92/.

При така установеното от фактическа страна, съдът обоснова от правна следното:

Съгласно чл. 63, ал. 1 ЗЗД всяка от страните по договора трябва да изпълнява задълженията си по него точно и добросъвестно.

При неизпълнение на всички договори, без оглед на предмета им, или поради тяхното неточно изпълнение, неизправната по см. на чл. 79, ал. 1 ЗЗД, страна дължи обезщетение за неизпълнението.

Съгласно посоченото в мотивите на Тълкувателно решение № 4 от 29.01.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2012 г., ОСГТК, при липсата на обща уредба на вредата от неизпълнението (или неточното изпълнение) на договорни задължения и наличието на общи правила за пределите на отговорността за обезщетение на имуществени вреди в чл. 82 ЗЗД и за начина на определяне на обезщетението за неимуществени вреди в чл. 52 ЗЗД, следва да се приеме, че и нарушаването на общата забрана да се вреди другиму, и

нарушаването на договорно задължение може да причинят неимуществени вреди, които подлежат на обезщетяване. Когато неимуществените вреди са причинени от деликт, на обезщетяване подлежат всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането съгласно чл. 51 ЗЗД (деликтната отговорност е по-строга от договорната). Когато неимуществените вреди са причинени от неизпълнението (или неточното изпълнение) на договорни задължения, на обезщетяване подлежат вредите, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждане на задължението, а при установена по делото недобросъвестност на длъжника (знание на фактите, обуславящи по-тежката му отговорност) - обезщетението е за всички преки и непосредствени неимуществени вреди.

За да възникне задължение за плащане на обезщетение за договорно неизпълнение, следва да се установят следните елементи на сложен фактически състав: 1 наличието на облигационна връзка - двустранна правна сделка, валидно договорно задължение, от което да възниква задължение за изпълнение; 2 виновно неизпълнение /пълно или частично/ на договорното задължение; 3 вреди, настъпили от неизпълнението и 4 причинна връзка между неизпълнението и настъпилите вреди. Тези правопораждащи вземането на изправния кредитор факти трябва да са налице кумулятивно, като липсата само на един от тях е основание за отпадане на договорната отговорност за обезщетение за вреди по чл. 82 ЗЗД.

За основателност на така предявените искове в тежест на ищеца е да докаже при условие на пълно и главно доказване, на осн. чл. 154, ал.1 ГПК, наличие на валидно облигационно отношение между страните по делото, виновно неизпълнение /пълно или частично/ на договорно задължение от страна на ответника, вследствие на което ищецът да е претърпял неимуществени вреди, настъпили от неизпълнението, които са пряка и непосредствена последица от неизпълнението, наличие на причинна връзка между неизпълнението на договорното задължение от страна на ответника и настъпилите неимуществени вреди, както и размера на вредите.

В тежест на ответника е да докаже, на осн. чл. 154, ал.1 ГПК, изправността си по договора, или че е налице причина за неизпълнението, която изключва отговорността му.

По възражението на ищеца, че поради увредено зрение не е могъл да прочете процесния договор, преди да го подпише, поради което не е знаел какви са клаузите на договора.

Въпреки, че съдът с доклада по делото по чл. 146 ГПК изрично указва на ищеца, че за доказване на здравословното си състояние може да представи медицински документи, ищецът не представи абсолютно

никакви медицински документи. Поради изложеното съдът приема за недоказано в настоящия процес, твърдението, че увреденото му зрение е попречило да разбере съдържанието на документите, които подписва.

По въпроса дали е била хипотезата на чл. 189, ал. 2 ГПК, с оглед твърдението на ищеца, че е „*****“ и че е с нарушено зрение поради заболяване "*****".

Съгласно чл. 189, ал. 2 ГПК частен документ, издаден от сляп, но грамотен, трябва да бъде приподписан от двама свидетели. Степента на намалено зрение, увреждането от което е причинено и съпоставянето му със състоянието слепота е фактически въпрос и касае всеки отделен случай. При липса на легална дефиниция на използваното понятие "сляп", нормата следва да бъде тълкувана при отчитане на смисъла, вложен в поставеното изискване, а той е да се обезпечи знание на лицето, което подписва даден документ за неговото съдържание, с което не може да се запознае по обективна причина – физическа невъзможност да вижда и разпознава изписания текст. Поради това и не всяка слепота, не всяко нарушение на зрението на едно лице налага подписването от него документи да бъдат приподписвани от двама свидетели. Възможно е дадено лице да е с нарушено зрение, което да му създава физически трудности и неудобства в бита и работата, да води до намаляване на неговата работоспособност и нужда от чужда помощ в обслужването, но да е запазено в степен, достатъчна да разчита текст и то конкретен текст на конкретен документ /предвид разликата в шрифтовете и размера на буквите/.

В рамките на производството ищеца не ангажира конкретни доказателства именно за това, че е с такова нарушение на зрението, което не позволява прочитане на съдържанието именно на конкретните подписани документи към датата на подписването им. Поради изложеното съдът намира, че в случая не е налице хипотезата на чл. 189, ал. 2 ГПК, което да налага приподписването на документа от двама свидетели.

Несъстоятелни са твърденията, че ищецът е подписал процесния договор без да го е прочел. Подобно обстоятелство не освобождава автора на изявлението от присъщите му правни последици. Всеки субект на правото е длъжен да полага "дължимата грижа за собствените си работи", като полага подписа си само върху документи, с чието съдържание е запознат. В противен случай е обвързан от направеното удостоверение изявление. Полагането на подписа удостоверява, че е запознат с фактическите констатации в документа.

По възражението, че ответникът е използвал нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно предоставил подвеждаща информация относно условията за сключване и прекратяване на договора и упражнява нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Действително ищецът е потребител по смисъла на § 13, т. 1 от ДП на ЗЗП и безспорно се ползва от потребителската защита по Закона за защита на потребителите. Нормата на чл. 143 ЗЗП третира като неравноправна всяка клауза в договор, сключен с потребител, уговорена в негова вреда, която не

отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя. Разпоредбата съдържа примерно изброяване на някои конкретни форми на неравноправни клаузи. Съдът намира, че уговорките между страните по процесния договор, на които се основават претенциите и кои съответно са релевантни за спора не са неравноправни, тъй като не може да се приеме, че представляват уговорки във вреда на потребителя, които не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, нито че покриват някоя от другите хипотези по чл. 143, ал. 2 от ЗЗП.

В хода на производството не се доказва твърдяното от ищеца подвеждане от служители на другата страна да сключи договора чрез умишлено въвеждане в заблуждение относно негови съществени клаузи; че „Виваком България“ ЕАД използва нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно: предостави подвеждаща информация относно условията за сключване и прекратяването на договора.

Видно от фактурите, е че ответникът е таксувал услуги съгласно условията на договора, а не услуги, които се различават от посочените в договора. Следва да се изтъкне, че съгласно договора само първите два месеца са с промоционални условия.

С оглед на изложеното, съдът намира, че процесният договор е действителен и е породил своите правни последици.

По възражението, че договорът е прекратен от ответника в нарушение на чл. 87, ал. 1 ЗЗД, тъй като ответникът не е отправил до ищеца изявление в писмена форма.

С приетите в т. 8.6.6. от Общите условия, предпоставки за преустановяване действието на сключения договор всъщност е налице съгласие на договарящите за отклонението им от диспозитивното правило на чл. 87, ал. 1 ЗЗД, водещо до изключване необходимостта от кредиторско предупреждение в хипотезата на забавяне на плащане от страна на абоната с повече от 18 дни и автоматично преустановяване на договорната им обвързаност с произтичащите от това правни последици. Вж. и Решение № 131 от 13.11.2009 г. на ВКС по т. д. № 661/2008 г., II т. о., ТК, Решение № 260348 от 15.01.2021 г. на СГС по в. гр. д. № 4564/2020 г., Решение № 263693 от 7.06.2021 г. на СГС по в. гр. д. № 6149/2020 г.

В случая е налице правомерно прекратяване на договора от страна на ответника */едностранно, без предизвестие от страна на ответника/*, поради забавяне на плащане от страна на ищеца с повече от 18 дни от определения срок за плащане, съгласно 8.6.6. от Общите условия към процесния договор. Това представлява самостоятелно основание за отхвърляне на предявения иск.

Настоящият състав приема, че не са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника: Тъй като няма виновно

неизпълнение на договора от страна на ответника, той няма и задължение да обезщетява ищеца за понесени вреди. Ето защо, се явява без значение дали ищецът е претърпял неимуществени вреди, които да са в причинна връзка с прекратяването на договора.

Посочените правни изводи създават у съда убеждението, че предявения иск е недоказан в своето основание и като такъв подлежи на цялостно отхвърляне.

По присъждане на направените по делото разноски:

С оглед крайния изход на разглеждания спор право на разноски се поражда единствено в полза на ответника. Ето защо, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата от 1 000 лв. представляваща разноски за заплатено адвокатско възнаграждение, на осн. чл. 78, ал.3 ГПК.

Воден от изложеното, съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ищеца В. Д. К., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. *****, ул. *****, с настоящ адрес гр. *****, ул. *****, ет.*** ПРОТИВ ответника "Виваком България" ЕАД, ЕИК 831642181, седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1784, р-н Младост, бул. "Цариградско шосе" № 115и, представлявано от Н. С. А., иск с правно основание чл. 79, ал.1, пр. 2 от ЗЗД във вр. с чл. 82, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. чл. 52 ЗЗД във вр. чл. 228 ЗЕС, за заплащане на сумата в размер от 500 000 лв. представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди от неизпълнение, изразяващо се в неправомерното едностранно прекратяване от страна на ответника на сключения между страните договор за телекомуникационни услуги № ***** от *****г.

ОСЪЖДА, на осн.чл. 78, ал.3 ГПК, В. Д. К., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. *****, ул. *****, с настоящ адрес гр. *****, ул. *****, ДА ЗАПЛАТИ на "Виваком България" ЕАД, ЕИК 831642181, седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1784, р-н Младост, бул. "Цариградско шосе" № 115и, представлявано от Н. С. А., сумата от **1 000 лв. /хиляда лева/** представляваща деловодни разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Препис от решението да се връчи на страните, на осн. чл. 7, ал.2 ГПК.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба пред Варненски апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____